

СУХИ СЕЗОНИ

Дейвид Уилкерсън
24 Септември 2007

Пътят към победата

Съществува едно общо за всички последователи на Исус преживяване. Говоря за огромното духовно разочарование, което идва веднага след преживяването на благословение и победа. Ние наричаме тези преживявания „сухи сезони“. Те изглеждат като дълбоко потапяне в духовна тъмнина, потъване в големи изпитания, след като сме изпитали специално докосване от Бог.

Баща ми, дядо ми и прадедо ми бяха проповедници и говореха за такива преживявания в живота си. Това се беше случвало и на мисионерите и евангелизаторите, които посещаваха дома ни. Помня как всички те предупреждаваха: „Внимавай. Винаги след голяма победа врага идва, за да се опита да те събори. Той иска да ти отнеме благословието, да осакати вярата ти в Господ.“

Виждаме сухи сезони да атакуват живота на благочестиви мъже и жени из цялата Библия. Това се случва най-вече на онези, които ходят близо до Господ.

- ***Вземете за пример Илия.***

Този смел пророк води удивителен живот на вяра. В един единствен ден Бог изяви в Илия по невероятни начини силата Си. На планината Кармил пророка извика огън от небето, който погълна жертвата му заедно с дванадесет варела вода. След това Илия заличи 400 свещеника на Ваал. Наблюдавайки тази невероятна сцена, хората паднаха по лице в поклонение.

Виждаме Илия да върши и други невероятни дела. Той измоли дъжд, който да сложи край на сушата, както и в продължение на много мили надбяга колесницата на Ахав.

Говорим за славно проявление на Божията сила. Това бяха невероятни победи, чудесни отговори на молитвите на един благочестив човек. Илия изпита свръхестествена сила, самата мощ на Святия Дух. Той беше преизпълнен с ревност и вяра, ходеше по възвишена духовна плоскост.

И какво последва в живота на Илия? В самия час на благословение и откровение, този могъщ пророк изпадна в дълбоко отчаяние. Защо? Жената на Ахав - Езавел, заплаши, че ще го убие. В един и същ ден Илия се срина от славна победа до пълно отчаяние. Покоси го суша и духът му толкова много отпадна, че поиска да умре.

Илия побягна от Бог уплашен. Не можа да се отърси от отчаянието си, така че се скри в една пещера, викайки: „Господи, провалих се в мисията си. Какъв смисъл има животът ми?“ Той преживяваше сух сезон.

- ***Вземете за пример Израел край Червено море.***

Това е едно от най-великите проявления на Бог в цялата световна история. Нито едно събитие описано от човечеството не може да се сравни с това, когато говорим за Божията слава. Опитайте се да си го представите: само за една минута се издигат водни стени, които разделят морето на две. Какво невероятно чудо за всеки мъж, жена или дете, които присъстват на това събитие.

Израилтяните преминават по сухо от другата страна. След като веднъж се озовават в безопасност там, те се обръщат, за да видят как египетските тирани биват погълнати от вълните. Бог беше дал победата на народа Си чрез чудо и те танцуваха с радост и високо хвалеха Бог. Какво духовно вълнение е било това за тях!

Но какво се случи в следствие с Израел? Три дни след невероятната им победа, се оказаха абсолютно обезкуражени. Бяха ожаднели в пустинята, а изворът Мера, където Бог ги беше завел, се оказа с горчива вода. Докато хората я плюеха от устата си, вярата им се разбиваше. В продължение на само три дни те бяха изминали пътя от върха на най-голямата победа за всички времена до долината на най-дълбокото отчаяние – сухия сезон.

Какво се случи? При Червено море и край извора Мера, Бог изпитваше народа Си: „и там ги изпита“ (Изход 15:25). Просто казано, Бог беше с народа Си както в духовното им извисяване, така и в падението им.

- ***Вземете за пример Давид.***

Бог беше казал на този човек: „И домът ти и царството ти ще се утвърдят пред теб до века; престолът ти ще бъде утвърден до века“ (2 Царе 7:16).

Когато Господ изговори тези думи на слугата Си, Той имаше предвид семето на Давид, потомството му. Разбира се, Бог говореше също и за идващия Месия. Никой не можеше да е по-благословен от Давид чрез това обещание.

След невероятното откровение, Давид премина от едно върховно преживяване към друго. Библията непрестанно повтаря за живота му: „А след това Давид...“, като описва победа след победа, благословение след благословение. В невероятно помазание Давид покори враг след враг, възстанови границите на Израел и укрепил царството. Той се радваше на благословения от всички страни, и покланяйки се в храма, питаше Господ: „Кой съм аз, че да бъда толкова благословен от Теб?“

Но какво последва в живота на този велик Божий слуга? На върха на най-славното му благословение, когато беше толкова близо до Господ, чуваше Го да говори толкова ясно,

беше плодоносен, виждаше изпълнени чудесните обещания – той падна в ямата на ужасното изкушение.

Онова, което последва беше най-нетърпимия сух сезон, който някога можеше да преживее Давид. Чели сме неговата изповед за духовната суша, която последва това падение. Давид извика: „Душата ми е смазана, костите ме болят, всичката ми радост си отиде. Бях толкова благословен, а сега съм самотен и отхвърлен. Не мога да разбера това. О, Господи, къде си?“

- ***Вземете за пример Данаил.***

Този човек насочи сърцето си да търси Бог чрез редовно ходатайство, пост и изучаване на Словото. Божия Дух до такава степен завладя Данаил, че той получи невероятни видения от небето. И когато това се случи, Данаил изговори мощни пророчества.

Какво последва за този благочестив човек? Данаил беше преследван, хвърлен в затвора и в рова при лъвовете. Той свидетелства, че е толкова съкрушен, че „не остана в мен сила“ (Данаил 10:8). Той също преживя сух сезон.

- ***Вземете за пример Павел.***

Павел беше заведен до онова, което той нарече „третото небе“ - място, на което видя неопишуема слава. Бяха му дадени откровения, които никога дотогава не бяха виждани или чувани от никой мъж или жена. Просто казано, Павел беше стъпил на друга повърхност, където зърна малка част от Божията слава.

Какво последва за него? Когато излезе оттам, той се срещна с „пратеник на Сатана“, който го притесняваше. Павел казва, че този момент му се е пречело чрез трън в плътта. Всъщност, той незабавно навлезе във време на духовна война. Писанията му го представят като затворник, изоставен от близките си приятели, преживявайки изпитание след изпитание. Павел познаваше добре сухите сезони.

- ***Вземете за пример Исус.***

Когато Христос излезе от кръщелните води на река Йордан, Святия Дух дойде върху Него като гълъб. Един глас изгърмя от небето, обявявайки го за „Моя Син“.

Какво последва веднага след това за Исус? Той беше заведен направо в пустинята, където нямаше храна и вода и беше изкушаван по всякакъв начин от Сатана. Както и други, Христос директно премина от откровение към изкушение, от това да изпита близост с Отец, до напълно сухо място.

Нека ви разкажа за едно лично преживяване.

През 1974 бях на конгрес в Далас, където говорих за „страданията на Христос“. По средата на посланието, Святия Дух слезе върху мен и аз започнах да величая Господ. Когато издигнах ръцете си към небето, бях подбуден да казвам само: „Слава, чест, хвала.“

В един миг бях понесен от река на хваление към Господ. Така бях завладян от Духа, че сякаш се издигнах над хората в залата. Изведнъж, към хвалението ми се присъединиха ангели и небесни множества. Почувствах се като част от небесния хор.

Сгромолясах се на подиума докато хората седяха неподвижни. Навсякъде около мен имаше светлина, която ставаше все по-ярка. Изглежда бях в някаква небесна атмосфера. В този момент присъствието на Исус беше всичко във всичко. Нямах желание да се срещна с Моисей или Авраам, или дори с близки хора, които бяха починали. Не ме интересуваха златни улици или големи имена. Дори не възникна въпроса „Ще се познаваме ли в небето?“. Нищо от тези неща нямаше значение. Славата на Божието присъствие беше напълно съкрушителна. Започнах да осъзнавам колко малко знаем за Христовата слава.

Знаех, че онова, което преживявах не беше в резултат на моята святост. Напротив, често бях предавал Бог. Истината е, че бях попаднал на място на голямо хваление към Него. Сега разбирах, че това беше Божия отговор на вика на душата ми, на глада ми за Него, молитвите ми за по-голямо откровение за Христос. Беше ми дадено видение за това как хвалението ни тук на земята се смесва с хвалението на небесните множества.

Накрая се събудих от преживяването и се изправих. Жена ми Гуен, която беше на подиума с мен, се успокои. Мина малко време преди да мога да проговоря.

Когато се пробудих от това преживяване, си помислих: „Зърнах частица от славата Му! Това е най-великото откровение в живота ми. Плътта ми е победена. Никога повече няма да падна в долината на отчаянието. Отсега нататък ще се моля като Илия. Плътта не може да ме спре. Ще потекат откровение след откровение. Знам, че никога няма да изгубя този блясък.“

По-малко от седмица след това аз влязох в най-сухия период от живота си. През следващите шест седмици, като че слязох от небето до агонизиращата празнота. Бях си помислил, че огромен растеж ще последва преживяването ми, че жаждата ми за истина ще нарасне, и че ще имам непрестанно растящи радост и мир. Вместо това, небесата като че се затвориха за мен.

Бог не се криеше от мен, защото е обещал никога да не ни изостави.

Един пастор ми каза, че сухия сезон е Божия начин да ми покаже, че емоционалните преживявания нямат стойност. Знам, че това не се отнасяше за моя случай. Никой не можеше да отнеме дълбокото преживяване на хвалението, което ми беше дал Господ.

С течение на годините се убедих, че много други вярващи са имали същото преживяване – духовна суша и изпитания след свежо откровение.

Мисля си за Т. Остин-Спаркс, благочестив английски проповедник и един от любимите ми автори, който сега е при Господ. Хората, които прочели откровенията на Остин-Спаркс, продали домовете си и са се преместили в Лондон, само, за да го слушат. Той бил считан за толкова благочестив човек, че дори Уочман Ни е бил обучаван от него.

Една американка, която също е учила с Остин-Спаркс пише за изповедите му към неговите ученици относно сухите сезони. Той казва, че всяко откровение в живота му е било последвано от сатанинска атака върху тялото му. Боледувал е от ужасен гастрит, стомашни болки, безсънни нощи и е преживял безкрайна самота. Накратко, този човек е платил цена за всяко свежо докосване и откровение, което е получил от славата на Христос.

В книгата си „Голямата Му любов“, Остин-Спаркс пише точно на тази тема. Той казва (перифразирано почти дословно от мен): „След като ни се покажат чудесни истини е болезнено да осъзнаем, че не сме достигнали върха...”

За да стигнеш до по-далечна степен на истината, до по-голямо откровение, нещо трябва да ти се случи. Ние преминаваме през нови изживявания със смъртта, опустошението, празнотата, за да стигнем по-далеч и по-дълбоко в Божественото откровение. Мислили сме си, че сме достигнали до пълнотата на Божиите мисли. Мислили сме си, че наистина растем, че виждаме. Тогава всичко започва да изглежда, като че е нищо...

Моят опит показва, че точно в такива преживявания с Бог – на непрестанна самота и празнота след чудесни откровения и разкрития – ти отново излизаш от онова сухо място и влизаш в нещо по-далечно, в по-големи откровения. И видението ти се разширява...”

Имаше периода по време на служението ми, когато бях привилегирован да работя с велики Божии хора като Леонард Рейвънхил, който написа „Защо се бави съживлението“. Тогава тези хора споделяха с мен дълбоките си преживявания и сухите си сезони. Вътрешно отхвърлях това, мислейки в младежката си ревност: „Това не трябва да е така. Този човек е великан във вярата. Господи, къде се е провалил, че да достигне до такава пустиня?“

Не разбирах дълбоката и прекрасна работа на Духа, която Бог вършеше върху сухата земя.

Помислете за примера на апостол Петър.

Исус току що беше разпънат и погребан, когато Петър и учениците решиха да се срещнат. Те се събраха при заключени врати, страхувайки се за живота си, когато чува тези вълнуващи думи: „Той е жив!“

Изведнъж Исус влезе през заключената врата с възкресеното Си тяло. Той им каза: „Не се страхувайте. Това съм аз, вашият Господ.“

Каж ми, ако ти беше в стаята в онзи ден, нямаше ли да кажеш, че това е най-невероятното нещо, което някога си виждал? Помисли: виждаш със собствените си очи възкресения Христос малко преди да се възнесе към небесния Си трон. Позволено ти е да Го докоснеш, да Го прегърнеш, да се храниш с Него.

Преди да си тръгне, Исус ти заповядва да отидеш по целия свят, да проповядваш и да кръщаваш, да гониш демони и да изцеряваш болни, и ти обещава, че присъствието Му никога няма да те остави: „Ще бъда с вас до края на света.“

Казвам ти, всеки вярващ в онази стая би счел това велико откровение за най-славния момент, който някой някога би могъл да преживее на земята. Всеки би си тръгнал оттам, мислейки си: „Ще имам служение на чудеса. Исус каза така. Той ще ме използва така, както никога не бих могъл да си представя.“

Кажете ми, нямаше ли такова преживяване да изгради у теб резервоар на вяра? Нямаше ли да си убеден, че никога повече не би се усъмнил?

Но какво последва най-великото духовно извисяване? „Симон Петър им каза: Отивам да ловя риба“ (Йоан 21:3). Шестима от учениците последваха Петър в езерото, като на практика се върнаха напълно към предишния си начин на живот на рибари. Защо? Какво се беше случило с голямото служение, към което ги беше призовал Исус?

Тези мъже бяха изпаднали в дълбока скръб. Това беше нещо, за което Исус ги беше предупредил: „Още малко, и няма да Ме виждате... и ще заридаете“ (16:19-20). Христос знаеше, че тези посветени последователи щяха да преминат през много тежък период. Те щяха да бъдат съкрушени от физическото Му отсъствие в живота им. Нямаше да има повече комуникация очи в очи с Него. Въпреки, че им беше обещал, че ще бъде с тях, изглеждаше, като че ги оставя да се справят сами.

Остин-Спаркс пише: „Има време, когато Господ ни оставя да се чувстваме, като че сме оставени сами, когато Той изглежда е затворил небето и няма директна комуникация. Всичко, което сме търсили и очаквали изглежда е приключило, било е разбито. Всичко изглежда сринато“ (моя, почти дословна перифраза).

Изпитвали ли сте такива сухи сезони?

Дадох ви примери за възходите и паденията на велики библейски фигури. Но описах и едно от моите сухи преживявания, както и тези на Остин-Спаркс. Питам ви, какъв опит имате вие с невероятни падения след като сте преживели духовни извисявания?

Припомням ви, че сухите сезони – ниските периоди на духа ви – са познати преди всичко на онези, които Бог се опитва да използва. Всъщност, те са нещо обичайно за всички, които Той обучава да навлязат по-дълбоко и да отидат по-далеч в пътищата Му.

Поглеждайки назад към сухите си сезони, си задай въпроса: този сезон беше ли в следствие на обновяване на Духа в живота ми? Може би си преживял свежо пробуждане. Върнал си се към искрена молитва, искайки от Господ:

“Докосни ме, Иисусе. Чувствам се хладък. Знам, че служението ми към Теб не се развива както трябва. Гладен съм да имам повече отколкото някога съм виждал от Теб. Искам и ревност, за да върша делото Ти – да се моля за болните, да спасявам изгубените, да давам надежда на обезверените. Поднови ме, Господи. Искам да бъда използван за царството Ти с голяма мярка.”

Понеже си станал сериозен с Бог, молитвите ти започнаха да получават отговор. Започна да чуваш ясно Божия глас. Близостта с Него беше чудесна, ревността ти се увеличи и ти усети много ясно движението Му в живота ти.

Тогава, последва ден, когато се събуди и небесата изглеждаха твърди като месинг. Беше унил, без да знаеш защо. Молитвите ти бяха като агония и не чуваше Божия глас както преди. Чувствата ти изглеждаха мъртви, духът ти – празен и сух. Оттогава се наложи да живееш само чрез вяра.

Възлюбени, не се притеснявай! И не се наказвай. Познавам лично този вид потъване от върха на планината до най-дълбоката яма. Петър специално говори за това, съветвайки ни да не си мислим, че нещо странно ни се е случило: „Възлюбени, не се чудете на огненото изпитание, което идва върху вас, за да ви изпита, като че ви се случва нещо чудно, но се радвайте, доколкото сте участници в страданията на Христос“ (1 Петър 4:12-13).

Моля се Святият Дух да ни помогне да разберем защо Бог позволява тези мъртви, сухи периоди.

Господ позволява сухите ни периоди, защото цели нещо в живота ни.

Когато след онова велико преживяване на върха на планината в Далас, един ден се събудих сух, започнах да се анализирам. Опитах се да припомня стъпките си преди това, за да видя къде можеше да съм сгрешил. Когато изследвах сърцето си, започнах да се обвинявам в това, че съм твърдоглав и не съм в състояние да „приема“ дълбоките Божии неща.

Наскоро намерих някакви бележки от дневника, който водех през онзи сух сезон. Следващите неща са от периода 1979 година:

“Сухият ми сезон в резултат на това ли е, че завися твърде много от чувствата си? Защото не съм се предал достатъчно на Бог ли е? Господ ядосан ли ми е?... Знам, че това е нещо повече от проста тъга. Никога не съм се съмнявал в любовта Му към мен. Но защо изпитвам чувството, че не чувам гласа Му?... Знам, Господи, че по някакъв начин ще ме измъкнеш от тази суша. Знам, че ще изпълниш обещанията, които си ми дал. Ти ще превърнеш сушата ми в река от любов.”

Истината е, че ако си върху суха земя, ти си на път към по-големи чудеса.

Бог настоява да има „суха земя“ по пътя ти през Червено море. Той каза на Израел: „Ще преминат през морето по сухо“ (Изход 14:16, курсивът е мой). Невероятно, но Бог използва този израз четири пъти, казвайки на народа: „Ще преминеш по сухо.“

Виждаме тази фраза отново, когато Израел трябваше да влезе в Ханаан. Те преминаха през Йордан по сухо на път към Обещаната земя. Просто казано, сухата земя е път. И ако си на него, значи отиваш някъде. Ти не губиш територия, нито пък се връщаш назад – сухата ти земя е Господния план, Неговата работа в живота ти, чудесата, които ще извърши. Ти се придвижваш към откровение, нова победа в Христос, към нещо по-голямо. Библията доказва това. Забележете къде фараонът и армията му изгубиха битката – върху пресушената от Бог земя. Сухата земя е точното място, където ще те преследва дяволът. Той иска да те атакува, когато си най-слаб. Но това е просто същата суха земя, върху която Бог премахва „колелата на колесницата“ на началствата и властите на Сатана.

“Защото водите се върнаха и покриха колесниците, конниците и цялата войска на фараона, която беше влязла след тях в морето; не остана нито един от тях” (Изход 14:28). Казано с прости думи – нашият враг бива побеждаван върху суха земя. Всъщност Бог ни казва: „Искам да се научиш да се движиш във вяра, не според видение или глас, но когато си в сух сезон. Искам да бъдеш уверен, че когато не можеш да чуеш гласа Ми или да видиш напред, когато си на суха земя, аз те вода някъде.“

Още повече, че Господ обещава, че от сухите ни места ще извира нов живот. Той ще превърне сушата ни във водни извори: “Сиромасите и бедните, които търсят вода и няма, и езикът им съхне от жажда — аз, Господ ще ги послушам, аз, Израилевият Бог, няма да ги оставя. Ще отворя реки на голите височини и извори сред долините; ще направя пустинята на водни езера и сухата земя — на водни извори.

Ще сложа в пустинята кедър, акация, мирта и маслинено дърво; в степта ще поставя заедно елха, явор и кипарис; за да видят и да знаят, да разсъдят и да разберат всички заедно, че ръката на Господа е направила това и Светият Израилев го е създал” (Исая 41:17-20, курсивът е мой).

Скъпи светия, сух ли си? Бог ти казва: „Скоро ще видиш жетва. Където преди беше суха земя, там в краката ти ще има извор. аз съм го създал! Постои и виж какво ще направя за теб на сухата земя“.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Dry Spells](#) / [Сухи сезони](#)